

[Søren P. Larsen.]

finde i de enkelte Tilfælde, lad os tage dem for at vise, at det offentlige vil gaa den rigtige Vej.

Jeg erkender aabent, at jeg har arbejdet ud fra disse Hensyn, og jeg synes, at de Konservative maa have et bredt Bryst for at tale saa indigneret, som de gør, mod det, der her foregaar, naar det er vitterligt — og ingen Seminariemand vil bestride Rigtigheden deraf —, at vi kan imødekomme Behovet af Lærere med færre Seminarier, end vi har, og at der derigennem er Mulighed for Besparelser. Men jeg kender godt dem, som taler om at spare baade i Tide og Utide, men som, hver Gang et konkret Forslag foreligger, har alle de Betæneligheder, som nævnes kan. Jeg lykønsker de Konservative til deres Stilling, som de har understreget meget stærkt, ikke alene derved, at samtlige tre Udvalgsmedlemmer har taget Ordet, men ogsaa derved, at Medlemmer uden for Udvalgsmedlemmernes Kreds har taget Ordet og givet Udtryk for, at vi skal have mange flere Institutioner af denne Slags. Jeg siger: Konsekvens er der ikke deri, og det er den Slags Ting, der egentlig gør det ærgerligt at skulle samarbejde med forskellige Partier om en saadan Ordning.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til de øvrige Medlemmer, som har haft Ordet. Jeg vil sige til det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt, at den Redegørelse, som den højtærede Undervisningsminister her har givet, og da ganske særlig den Redegørelse, den højtærede Undervisningsminister kom med til Udvalget, lader ingen Tvivl tilbage om, hvilken Stilling Københavns Kommune har taget i dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem taler om, at man sætter Pris paa Eleverne fra Langs Institution i Silkeborg. Det er ganske givet, men man sætter ogsaa Pris paa Eleverne fra mange andre Institutioner. Det er ikke saadan, at der i det stillede Forslag ligger noget som helst saarende over for den Gerning, som har været udøvet i Langs Institution i Silkeborg, og jeg vil sige, at naar man har søgt at nedlægge Vejle Forskoleseminarium for at yde nogen Erstatning, er det Udtryk for, at man nærer Velvilje over for Langs Institution, og det er ganske urimeligt at søge at paastaa noget andet.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen svang sig op til at sige, at jeg forsøgte at hakke paa de Konservative. Det er saamænd ikke saa underligt, for naar man læser den Betænkning igennem, som de ærede konservative Medlemmer i Udvalget

har skrevet, hvor de erklærer, at de er villige til at forhandle om Nedlæggelse af et Statsseminarium eller Privatseminarium, tør jeg nok sige, at saa er det heller ikke for tidligt, at det bliver sagt offentligt, da vi gennem den lange Forhandling, der har staaet paa i 3 Maaneder, ikke har kunnet trykke saa meget som et Ord ud af dem om, hvilke Veje de vilde gaa. Det er givet, at vi maa tage til Genmæle over for den Slags Skrivelser, som sættes ind i Betænkningen. Jeg finder ikke, det er rimeligt at skrive paa den Maade, ligesom jeg heller ikke finder, at man skulde skrive, at Langs Seminarium udelukkende er et Privatseminarium for Kvinder, efter at jeg tidligere har gjort Udvalgsmedlemmerne, ogsaa de Konservative, opmærksom paa denne Fejltagelse.

Af reelt i Sagen er der saamænd ikke saa meget. Der er det reelle i hele den Agitation, man søger at føre, at man vil vedligeholde den Utilfredshed, der bliver paa de Egne, hvor disse Institutioner forsvinder. Men lad saa de Herrer have den Fordel. Tilbage bliver, at der er Mulighed for her at gennemføre en Lovgivning, som begrænser Antallet af Seminarier, og dog ikke begrænse det stærkere, end at man kan dække Behovet rigeligt; og man kan ikke forsvare vedblivende at lade det offentlige gennem mægtige Tilskud opretholde flere Institutioner af denne Art, end man har Brug for. De Partier, der ikke kan indse det økonomisk holdbare i denne Stilling, er ikke de rette til at tale med om Sparsommelighed i den offentlige Økonomi.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg maa gentage min Formening om, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen er en farlig Mand, naar han taler om Besparelser. Det ærede Medlem vil ikke kunne komme uden om, for det er nemlig noget, han ved, det er — hvis jeg skal give igen med samme Mønt — Lærernes Viden, der her drejer sig om, at Jonstrup Seminarium skal gives til den højtærede Finansminister som en Gave. Det ærede Medlem vil heller ikke være uvidende om, for det er stadig hans egen Viden, det her drejer sig om, at der paa nærværende Tidspunkt ikke foreligger noget som helst om, hvad den højtærede Finansminister skal bruge Jonstrup Seminarium til — det ærede Medlem vil ikke kunne indbilde nogen i denne Sal eller uden